Туман густий над селами,
Пісні,
Пісні,
Гармонії веселої
Не чуть мені вві сні.

Тут вулиці бруковані
І міста чорний дим,
А села ж десь заховано,
Які я так любив.

Спитать мене, за що любив…
Я вам ніколи не скажу,
Бо вже давно хтось проорав?
Між нами зоряну межу.

Ну, може, дівчину любив,
Ну, може, зрадила мене,
У мене ж серце не камін,
Щоб перед вами розпалить,
Вона була така струнка
Моя тополя за вікном,
А за левадою ріка,
А за рікою
Туман густий над селами.
Пісні,
Пісні,
Гармонії веселої
Не чуть мені вві сні.

Тут вулиці бруковані
І міста чорний дим,
А села ж десь заховано,
Які я так любив.